

Szent Mihály Hírlevél

A Lenti Római Katolikus Plébánia hírei – 6. évfolyam, 6. szám, 2019. december 25.
Karácsony

Melyik a nagyobb?

Hitünk tanítása szerint legnagyobb ünnepünk a húsvét. Jézus ekkor támadt fel a halálból – ezért lett a keresztények számára a vasárnapaz Úr napja –, és él és uralkodik azóta is, mindörökkön-örökké. Mégis, ha megkérdeznénk néhány embert, hogy melyik számára a nagyobb ünnep, a karácsony vagy a húsvét, alighanem a többség a karácsonyt mondaná. Mert a karácsony valahogy jobban megérinti az embert. Szenteste szinte az egész világ képes elcsendesedni. Kiürülnek az utcák, a terek, bezárnak a boltok, leáll a közlekedés. Akinek csak módja van rá, a szereteteivel tölti ezt az estét. Még azok is megülik ezt az ünnepet, akik különösebben nem vallásosak. A karácsony, a születés eseménye megérint minket. Kézzelfogható, szemben húsvétal, amihez mélyebb hit kell. Karácsonyhoz elég örülni magának a születésnek, a Megváltó születésének. Egy kis gyermeknek, önmagában csak azért, mert van. Húsvéthoz nem csak azt kell elfogadni, hogy a sír üres, hanem azt is, hogy sehol máshol sincs a holttest, „nincs itt, feltámadt”. A megszületett Jézusban talán könnyebb hinni, mint a feltámadt Krisztusban. Bár húsvét a legnagyobb ünnepünk, a feltámadásnak nem örülhetnénk, ha Jézus nem született volna a földre.

Ipacs Bence plébános

Szép rózsabimbó nyílt ki hajdan egy zsenge tőn,
Mint ősi ének zengi: Jesszének sarja lőn.
Még zordon bús tél volt...
A szép virág kinyíltott, Épp, mikor éjfél volt.

Egy sarjat, kit minékünk Ézsajás jósola,
Mária által népünk Betlehemben kapta.
Kitárult az égbolt...
S az Ige testet öltött, Épp, mikor éjfél volt.

Illatát e kis rózsza köztünk hintette szét,
Fényét ragyogva szórta, s eloszlott a sötét.
Legyőzött bűnt, halált.
Ő igaz Isten, ember, minden kint jóra vált.

(16. századi korál szövege)

Az Eukarisztia az új szövetség

Az Eukarisztia egy görög szó, az „eu” és a „khárisz” szavak összetétele, ami szó szerint hálaadást jelent. Mi az Úr Jézus Krisztus jelenlétét értjük rajta a kenyér és a bor színe alatt. Igazából egy összefoglaló kifejezésként használjuk az Eukarisztia kifejezést. Értjük alatta magát a Szentmisét, a Szentáldozást és Jézus fennmaradó jelenlétét az átváltoztatott kenyérben, amit az oltárszekrényben őrzünk a szentségházban és általában Oltáriszentségnek hívunk.

Szerencsés is egy ilyen összefoglaló kifejezés használata, mert ha csak Szentmiséről beszélünk, akkor lehet, hogy valaki a Szentmisén egy olyan vacsorát ért, ahol visszautasíthatja a felkínált ételt. Ha csak Szentáldozásról beszélünk, akkor elfelejthetjük, hogy hogyan lépett közénk a kenyér színében Jézus. Ha meg Oltáriszentségről beszélünk csak, akkor könnyen kialakulhat bennünk egyfajta „oltárdísz” fogalma, amit imádunk, de nem veszünk magunkhoz, és igazából a mise csak az Oltáriszentség „készítésének” a módja.

Jézus az evangéliumban radikálisan hirdeti meg: „Én vagyok az élet kenyere, ... aki eszi az én testemet és issza az én véretem ... az én testem valóban étel és az én vérem valóban ital”. Ennek a radikalizmusnak az egyik következménye, hogy tanítványainak egy része el is hagyja Jézust, mondván: „Kemény beszéd ez, ki hallgathatja?”. Mi az, amin a tanítványok megbotránkoztak? Gondoljunk csak bele! A zsidóknál mind a mai napig tilos a vér fogyasztása. Jézus nem csak a vér fogyasztására biztatja hallgatóit, hanem saját vére és saját teste fogyasztására. Ez márpedig egyértelműen kannibalizmusnak tűnt a hallgatóság számára, ami a zsidó embernek botrány. Talán nem volt bennük annyi alázat, hogy azt mondják: „Még nem értjük mit akar a mester, de majd biztosan megértjük”. Jézus nem magyarázza túl a dolgot, pedig pár szóval megtehetné, ha például csak annyit mondana, hogy majd ezt egy különleges vacsora alkalmával felkínált kenyérre és borra kell érteni. De nem magyarázkodik, mert az Eukarisztia titkához alázat kell, a magyarázat pedig nem terem alázatot. Ahogyan alázat kellett ahhoz, hogy elhiggyék Jézusról, hogy Ő nem csak ember, hanem Isten is, úgy alázat kell ahhoz is, hogy elhiggyük az átváltoztatott kenyérről, hogy nem csak kenyér, hanem Isten is, Jézus Krisztus személyében.

És nemsokára eljött az a vacsora, amikor a zsidók Egyiptomból való kivonulását ünnepelte Jézus apostolaival, az utolsó vacsora. Ennek a családi szertartásnak, a széder estének megvoltak a szabályai. A családfő vezette a vacsorát, akinek meg volt szabva, hogy melyik ételnél mit kell mondani.

Így amikor a kenyeret veszi Jézus a kezébe, az előírások szerint azt kellett volna mondania: „Ez a sanyarúság kenyere, amelyet őseink ettek Egyiptomban”. Ehelyett ezt mondja: „Ez az én testem, mely értetek adatik”. Az apostolok már érezték, hogy közeleg Jézus áldozata, amit be is jelentett.

Így ezen a különleges hangulatú éjszakan megértették, hogy Jézus teste fog szabadulást szerezni a bűn sanyarú fogságából. A széder estén négyszer isszák ki a kelyhet. A Talmud szerint a négy pohár a négy kifejezést jelenti, amelyet a Tóra Izrael kiszabadítására használ:

“Én vagyok az Örökkévaló és (1) **kivezetlek** (hocéti) benneteket Egyiptom szenvedései alól és (2) **megmentelek** (hicálti) titeket rabszolgaságukból és (3) **megváltalak** (gáálti) titeket kinyújtott karral és nagy ítéletekkel. És magamhoz (4) **fogadlak** (lákáhtí) benneteket népül és Istenetek lesztek...” (Kiv 6,6-7). Jézus pedig azt mondja „Ez az én vérem, az új szövetségé, mely értetek és sokakért kiontatik”. Az apostolok ebből megértették, hogy Jézus az Ő vére árán vezet ki minket, ment meg, vált meg és fogad bennünket új népül.

Jézus Krisztus irántunk érzett nagy szeretetét azzal tudjuk leginkább meghálálni, ha elfogadjuk, amit nyújt nekünk. Vagyis a Szentmisét nem csak hallgatjuk, mint egy előadást, hanem részt veszünk rajta, ami tulajdonképpen egy vacsora, amin leginkább étkezéssel lehet részt venni. Sajnos elterjedt tévedés, hogy csak „tisztá lélekkel” lehet Szentáldozáshoz járulni. Nem tudom, ki tudja azt gondolni magáról, hogy tiszta a lelke úgy, hogy közben nem esik a lelki hiúság bűnébe. Ne arra törekedjünk, hogy tiszta lélekkel áldozzunk, hanem arra, hogy bűnbánó szívvel áldozzunk. Persze a bűnbánat csak megjátszás, ha az ember súlyos vagy halálos bűnnel nem keresi az Istennel való kiengesztelődést a gyónásban.

A Szentségimádással kapcsolatban felmerülhet bennünk, hogy minek imádjuk, ha magunkhoz is vehetjük? Nem több-e a Szentáldozás a Szentségimádásnál? Ez a kérdésfeltevés helytelen. A Szentségimádás elmélyíti bennünk ennek a titokzatos jelenlétnek a szeretetét. A Szentáldozás után hirtelen vége van a Szentmisének. A Szentségimádás lehetőséget ad elidőzni és rácsodálkozni erre a hatalmas titokra, aminek kiemelt ünnepe lesz a 2020-as Budapesten rendezett Nemzetközi Eukarisztikus Kongresszus.

Bognár István gutorföldi plébános

Egyházmegyei Családi Lelki Nap Lentiben

November 23-án városunkban az Arany János Általános Iskolában került megrendezésre az egyházmegyei **Családi Lelki Nap**. A sok helyi érdeklődő mellett az egyházmegye helységeiből érkezőkkel megtelt az iskola aulája. Székely János püspök úr megnyitón elhangzott gondolata akár a nap mottója is lehetett: „Előbb-utóbb minden elmúlik: a házaink, az autóink, a számítógépeink, sőt még az okostelefonjaink is. De az, amit itt ma átélünk, lehet örök. Mert a szeretet és művei megmaradnak”.

A programok résztvevői a bőség zavarával szembesültek. Más-más lehetőség várt a különböző életkorú és érdeklődésű gyerekekre. Az óvodásokkal óvónők foglalkoztak, és Kiss László esperes báb előadását is élvezhették. Az iskolásoknak az **Arany János Iskola pedagógusai** is biztosítottak programot, miközben **Lendvai Zoltán** plébános úr gördeszakkal várta a gyerekeket. Kutyás játékok mellett a

Kerka Táncegyüttes tagjai néptáncot tanítottak, és a „ládavasút” is a kínálatok közt volt. A tornacsarnokban ügyességi versenyek folytak: sorversenyek, padon átfutás, zsámoly megkerülése minél gyorsabban, békaügetés, célba dobás babzsákokkal. A nagyobbak rendhagyó fizika-biológia órán vehettek részt, ahol a cirkuszművészet titkaiba pillanthattak be.

A felnőttek négy helyszín közül választhattak. **Püspök úr** előadása a jövő évi eucharisztikus kongresszusra való meghívással kezdődött. A legkisebb településről is buszok, vonatok indulnak a fővárosba – ingyenes utazással. A négy evangélistához kalauzolta a hallgatókat: a prédikáló, tanító *Mátéhoz*, *Lukácshoz*, aki Jézusról a legszebb történeteket mondta el; *Márkhoz*, az első evangélium írójához, aki utcai prédikátorként kiáltotta a világba az örömhírt és *Jánoshoz*, aki mint egy cellájában ülő szerzetes, a jézusi történetek mélységeit akarta megértetni.

Kiss László körmendi esperes-plébános humoros előadása arra figyelmeztetett, hogy Isten valóban jelen van templomainkban. Ezért templom a templom, és nem imaház. A csendes elmélyedésről szólt: a szentségimádás közben nem kell folyton imát mondani vagy énekelni. Az evangéliumból jól ismert testvérpár példáját idézte: Márta helyett jobb Máriát követni – csak leülni és hallgatni. A csend Isten szava. Bármennyire bűnösnek érezzük magunkat „kotyuljunk Isten elé bátran”, aki hozzánk hajol és átölel.

Egyházmegyei Családi Lelki Nap Lentiben

Öt szombathelyi szociális testvér is érkezett Lentibe, hogy azoknak adjanak programot, akik elcsendesedésre vágnak. A szentségimádást ők vezették.

A **Schönstatt mozgalom** a **Török házaspár, Orsolya és Péter** képviselte. Megszívlelendő gondolatuk, hogy a házasságban egy emberi kapcsolat emeltetett a szentség szintjére. Ahogyan az Eucharisztia minden darabkájában ott a teljes Krisztus, úgy minden egyes házasságban, családban, otthonban is ott a teljes szentség. Elkerülhetetlen, hogy egymás keresztjei is legyünk, de egymást gyógyítjuk is benne.

Schönstatt: 1914-ben a Rajna menti Vallendar város Schönstatt nevű kollégiumából indult nemzetközi katolikus megújulási mozgalom. Célja: határozott önnevelés útján új keresztény embertípus kialakítása. Tagjai különböző közösségekben találhatják meg az élethelyzetüknek, a legmegfelelőbbet. Magyarországon a családmozgalom a legismertebb. A hivatásuknak magyar Schönstatt Mozgalom központja Óbudavár (Veszprém megyei kisközség).

Ebéd után **Székely János püspök úr** kérdésekre válaszolt. Házassági kudarcokról, a „kibérmálkozásról”, korunk népvándorlásáról szóltak a kérdések.

Bognár István gutorföldi plébános a **Papplikáció** elnevezésű egyházi telefonos alkalmazást népszerűsítette, melynek célja, hogy felgyorsítsa a papokkal való kommunikációt.

Boldvai Bertalan premontrei szerzetes a **Szerzetesnek álltam** című filmet mutatta be, mely rendjének életéről adott ismertetést, két „mai fiatal” szemszögéből.

A nap programja templomunkban szentmisével zárult, ahol egyházközségi elnökünk, **Kancsal Gyula** és felesége kapott püspöki áldást házasságukra, melynek éppen ezen a napon, ebben az órában volt 45. évfordulója. A szentmise zenei szolgálatát a szombathelyi **Szólószemek Együttes** végezte.

A program szervezője a Szombathelyi Egyházmegyei Családbizottsága volt.

A házigazdák a program rendezésében jeleskedtek. **Ipacs Bence**, lenti plébánosa a tőle megszokott gondossággal, minden apróságra kiterjedő figyelemmel tervezte meg a napot, melyre az egyházmegye minden szegletéből érkeztek vendégek. Bence atya örömmel tapasztalta meg Lenti lakosságának összefogását: azok is jöttek, akik templomba nem, vagy csak ritkán járnak. A rendezvényt lenti ügyként fogták fel, és kitétek magukért. Az előadások hozzájárultak ahhoz, hogy megerősítsék a hallgatókat abban az értékrendben, melyet hisznek, vallanak.

Plébániánk életéből

Az őszi folyamán templomunkban korszerűsítettük a világítását. Energiatakarékos **világítótesteket** szereltettünk fel. Bővült a **padfűtés-rendszer**, ezután a kórusban is fűtött padok fogadják a híveket. Ezúttal is köszönjük mindenkinek az áldozatos adakozását!

November 23-án az **Egyházmegyei Családi Lelki Napot** plébániánk rendezte. Az eseményről az előző két oldalon adunk részletes beszámolót.

November 26-án templomunkban fogadtuk a **Missziós keresztet**. 15 órakor elvégeztük a kereszt **fogadásának szertartását**, 17 órától **rózsafüzért** imádkoztunk, majd koncelebrált **szentmisére** került sor az esperesi kerület papjaival. A szentbeszédet **Dr. Osztie Zoltán**, a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony főplébánia plébánosa mondta. Másnap 11 órakor **szentségimádással** búcsúztunk a Sárvára továbbinduló keresztől.

2019. november 16-án Szombathelyen tartotta lelki napját a Szombathelyi **Egyházmegyei Karitás**. Szent Erzsébet ünnepéhez közeledve közösen adtak hálát az egész évért. A nap során köszöntötték a kiemelkedő munkát végzett önkénteseket. A Lentiben működő **Fincsi Pékség** vezetője, **Roni Karavidaj** – aki nagylelkűen segíti a helyi karitás csoport munkáját adományaival – a Szombathelyi Egyházmegyei Karitás elismerő oklevelét kapta.

Karitás csoportunk ebben az évben is gyűjtött rászoruló testvéreink számára tartós élelmiszert a „**Váltsuk meg Szent Márton köpenyét!**”-akció keretében. Köszönjük a felajánlásokat!

December 8-án van a **Szeplőtelen Fogantatás** ünnepe, mely ebben az évben vasárnapra esett, ezért Lentiben a hagyományos déli 12.00 órai szentmisét másnap, hétfőn tartottuk.

December 12-e templomunk téli **szentségimádási napja**. A délelőtt 8.30-kor kezdődő szentmise esperesi kerületünk papjainak koncelebrálásával folyt. Ezt követően plébániánk lelkiségi csoportjainak vezetésével végeztünk imaórákat, majd litániával zártuk az Oltáriszentség ünnepének napját.

Advent folyamán három alkalommal fogadtunk templomunkban vendégpapot. December 8-án **Németh Csaba** pákai, 15-én **Köbli Tamás** óriszentpéteri, 22-én **Dóka Ferenc** novai plébános gyóntatott és mondott szentbeszédet.

Cserkészcsapatunk tagjai a hagyományokhoz híven advent folyamán **betlehemezéssel** keresték fel a családokat.

Az **Arany János Általános Iskola** és Alapfokú Művészeti Iskola tanulói az adventi vasárnapok esti szentmiséje előtt hangversenyt adtak templomunkban.

Bárszentmihályfán ebben az évben is elkészült a **szabadtéri betlehem**, ahol az adventi vasárnapokon 14.00 órakor ünnepélyesen gyűjtöttünk gyertyát.

Emlékezzünk!

Előző számunkban a 100 éves évfordulók után 75 éves történetet elevenítettünk fel, Köröosztos Imre Krizosztom vértanúságát. Ezúttal egy rendtársára emlékezzünk. 1944. november 2-án került a magyar vértanúk közé

P. Kovács István Kristóf.

Jászberényben született 1914. december 16-án. 1934-ben tett egyszerű fogadalmat, 1937-ben ünnepélyes fogadalmat. Pappá szentelése 1938-ban volt Gyöngyösön. Pályáját hitszónokként kezdte Rozsnyón. Pécs, majd Kassa és Debrecen volt hitszónoki működésének helye.

Az újvidéki kolostorba kérte magát, bár tudta, hogy ottani működése veszélyes, akár vértanúsággal is járhat. A papi hivatással járó veszélyt közvetlenül érezhette, híveit mégsem akarta elhagyni. Házfőnökével, Krizosztom atyával együtt tartóztatták le. A rabok közvetlen viselkedése miatt – beszélgetések, gyóntatás – megszerették.

Pétervárad felé meneteltették őket, miközben a papokkal különös kegyetlenséggel bántak, mert a lelkipásztori tevékenységet a fasiszták szolgálatának minősítették. Gyakran hallhatták a „popovi napred” (papok előre) vezényszót, tudatosan kiemelve őket a rabok tömegéből.

1944. november 2-án futtatás közben vasvesszővel és puskával ütötték őket. Amikor az ütlegeléstől sebesült Kristóf atya nem bírta a futást, társai segítettek, mígnem elájult. Utolsó szavai: „Sic debuit esse!” (Így kell ennek történetnie!). Az ájult papot szovjet teherautóra dobták, majd Indjija (magyarul Indija, szerb község Újvidéktől délkeletre) határában a katonák lelőtték. Sírja ismeretlen helyen van.

Kristóf atya vértanúságával politikai okok miatt sokáig nem lehetett foglalkozni, de emléke a hívekben ma is vértanúként él. Az eseményről film készült, melyben tanúk vallanak.

Kálmán Peregrin OFM így összegzi a történeteket: „P. Kovács Kristóf belső indíttatásra, tudatosan készült a vértanúságra, emberségét az üldöztetés közepette is megőrizte. A ma is élő szemtanú, P. Kamarás Mihály szerint a katonák kifejezetten a papság miatti gyűlölet következtében kínozták őket és ölték meg Kristóf atyát”.

Elmélkedés

Szent Ágoston vallomásai - Ötödik könyv, IV. fejezet

Isten legyen minden tudományunk fundamentuma.

Uram, Igazság Istene, aki járatos ezekben, máris kedves előtted? Nem! Mert valóban boldogtalan az az ember, aki ezeket tudja, tégedet meg nem ismer; s boldog, aki híreddel van, ha ezekben nem is járatos. De ha valaki veled is, a tudománnyal is barátságban van, nem ugyan tudása, hanem egyedül temiattad boldogabb, ha ti. éppen, mert ismer téged, hozzád méltó lesz magasztalása és hálaadása s nem ver fészket gondolkozásában a hiúság. Valamint ugyanis jobb rendben áll szénája annak, akinek van gyümölcsfája s hálát ad neked hasznáért, de nem tudja, hány könyök magas, vagy milyen széles a koronája, mint azé, aki a fát felméri, gallyait számba veszi, de nem az övé a fa, sem alkotóját nem ismeri s nem szereti; – éppen úgy ostobaság volna kételkedni, hogy boldogabb a hívő ember, aki előtt ott van az egész gazdag világ s jóllehet semmije sincs, minden az övé, mert ragaszkodik hozzád, kinek mindenek szolgáltnak; – mondom, boldogabb, mint az, aki az egeket méri, a csillagokat számítja, az elemeket kutatja, de téged elhanyagol, pedig te vagy az, aki „mindent módjával, szám szerint és mértékkel elrendezettél” (Bölcs 11,21). – Pedig amaz talán még a göncölszekér útját sem ismeri!

Bölcsesség

„Annak lehetetlensége, hogy a valódi vallás és a valódi tudomány valaha ütközzenek egymással, nyilvánvalóvá válik, ha megvizsgáljuk a tudomány célját és a vallás célját. A tudomány célja az, hogy fejlessze – mindenféle előítélet és prekoncepció nélkül – a tényekről és a természet törvényeiről és folyamatairól való tudást. A vallás ennél is fontosabb célja ugyanakkor az, hogy fejlessze az emberiség lelkiismeretét, eszményeit és törekvéseit. [...] Arra jutottam tehát, hogy a vallás és a tudomány az a két erő, mely az emberiséget húzta és ma is húzza előre felé és felfelé.”

*Robert Andrews Millikan (1868-1953)
amerikai kísérleti fizikus, fizikai Nobel-díjas*

A Szent Mihály Hírlevél a Lenti Római Katolikus Plébánia lapja. Megjelenik kéthavonta, a páros számú hónapokban. A kiadásért felel: Ipacs Bence plébános, Lektor: Domonkos Dóra. Szerkesztés: Balás Endre. Tördelés: Kovács Tamás. Elérhetőség: 8960 Lenti, Templom tér 4. Telefon: 06-92/951-529 Plébániánk honlapja: lentiplebania.hu Hírleveleink letölthetőek a honlapról: lentiplebania.hu/hirlevel